DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 czerwca 1946 r.

Nr 11

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

124

DEKRET

z dnia 31 maja 1946 r.

o szczególnym sposobie uiszczania należności z tytułu dodatkowej subskrypcji Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Osoba, która subskrybowała Premiową Pożyczkę Odbudowy Kraju 1946 r. w wysokości odpowiadającej zaleceniom właściwego Obywatelskiego Komitetu Pożyczki, może przy zgłoszeniu dodatkowej subskrypcji uiścić zadeklarowaną dodatkową kwotę pożyczki częściowo równowartością opiewających na jej nazwisko kwitów depozytowych na zdeponowane banknoty b. Banku Emisyjnego w Polsce lub marki niemieckie.

2. Kwitami depozytowymi w rozumieniu ust. 1 są kwity, wystawione na podstawie przepisów dekretów:

a) z dnia 23 października 1944 r. o wycofaniu z obiegu marki niemieckiej na obszarze województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 43),

b) z dnia 6 stycznia 1945 r. o deponowaniu i wymianie banknotów Banku Emisyjnego w Polsce (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 2),

c) z dnia 5 lutego 1945 r. o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolonej spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 17),

d) z dnia 5 lutego 1945 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych postanowień dekretu z dnia 6 stycznia 1945 r. o deponowaniu i wymianie banknotów Banku Emisyjnego w Polsce na obszary Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolone po dniu 6 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 18).

3. Przepis ustępu pierwszego stosuje się odpowiednio do prawnych następców osób, na których imię opiewają kwity depozytowe.

Art. 2. Przy ustalaniu równowartości kwitów depozytowych przyjmuje się jeden złoty b. Banku Emisyjnego w Polsce równy 1 zł, a dwie marki niemieckie równe 1 zł.

Art. 3. Przy uiszczaniu dodatkowo zadeklarowanej kwoty pożyczki częściowo równowartością kwitów depozytowych (art. 1) zachowany będzie następujący stosunek wpłaty kwitami depozytowymi do wpłaty gotówkowej:

1) przy równowartości kwitu depozytowego do zł 5.000 wpłata gotówkowa powinna wynosić co najmniej uzupełnienie tej równowartości do sumy, podzielnej przez 500;

2) przy równowartości kwitu depozytowego ponad zł 5.000 zachowany będzie stosunek wpłaty gotówkowej do równowartości kwitu depozytowego według następującej tabeli:

Przy równowartości kwitu depozytowego	Wpłata gotówkowa do najmniej		Dodatkowa wpłata gotówkowa dla zaokrąglenia łącznej kwoty równowartości kwitu depozytowego i procentowej wpłaty gotówkowej do sumy podzielnej przez:
ponad zł 5.000 — do zł 10.000	10%	równowartości kwitu depozytowego	1.000
„ „ 10.000 — „ „ 20.000	20%		2.000
„ „ 20.000 — „ „ 60.000	30%		2.000
„ „ 60.000 — „ „ 100.000	40%		2.000
ponad zł 100.000	50%		2.000

Art. 4. 1. Instytucje: publiczno-prawne, użyteczności publicznej, społeczne i kredytowe mogą uiścić dodatkowo zadeklarowane kwoty pożyczki w całości kwitami depozytowymi, bez względu na wysokość subskrybowanej pożyczki, jednakże z dopłatą gotówkową, uzupełniającą równowartość kwitów depozytowych do sumy podzielnej przez 2.000.

2. Obligacje pożyczki, przypadające tym instytucjom w myśl ustępu poprzedzającego, będą złożone do depozytu w Narodowym Banku Polskim na rzecz subskrybenta i wydane mu po upływie lat 3 od dnia złożenia do depozytu. Obligacje te mogą być podjęte wcześniej w przypadku wylosowania ich do umorzenia.

Art. 5. 1. Wpłaty gotówkowe (art. 3) mogą być na wniosek subskrybenta rozłożone na miesięczne raty, przy czym ostatnia rata powinna być wpłacona najpóźniej do dnia 5 września 1946 r.

2. Jeżeli subskrybent nie uiści w terminie, wskazanym w ustępie poprzedzającym, wszystkich rat, wówczas wpłaty, wniesione na poczet subskrypcji, ulegają przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

Minister Skarbu:

Kostanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 maja 1946 r. Nr 21, poz. 137)

125

DEKRET

z dnia 14 maja 1946 r.

o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Funkcjonariuszami państwowymi w rozumieniu niniejszego dekretu są urzędnicy i niżsi funkcjonariusze państwowej służby cywilnej, sędziowie, prokuratorowie oraz asesorowie i aplikanci sądowi, a nadto ci pracownicy przedsiębiorstw, zakładów i instytucyj państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny i nie jest unormowany odmiennie w przepisach szczególnych.

2. Przepisy niniejszego dekretu nie dotyczą profesorów i pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich oraz nauczycieli, jak również wojska i służby bezpieczeństwa publicznego, w tym Milicji Obywatelskiej, Straży Więziennej i Granicznej.

Art. 2. Stosunek służbowy i zasady zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych regulują przepisy prawne, obowiązujące w tym przedmiocie w dniu 1 września 1939 r. z późniejszymi zmianami, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 3. 1. Funkcjonariuszowi państwowemu zalicza się czas jego służby do dnia 1 września 1939 r., zaliczony lub zaliczalny według obowiązujących w tym przedmiocie przepisów prawnych.

2. Prawo do zaliczenia określonego w ust. 1, traci funkcjonariusz państwowy, który nie zgłosił się ponownie do służby państwowej w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. najpóźniej w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego dekretu lub od ustania przeszkody, uniemożliwiającej zgłoszenie się do służby.

3. Warunki i tryb zaliczenia do czasu służby okresu od dnia 1 września 1939 r. ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 4. Władza służbowa może według swobodnego uznania bądź przyjąć ponownie do służby zgłaszającego się funkcjonariusza państwowego, bądź odmówić mu tego przyjęcia.

Art. 5. Odmowę ponownego przyjęcia zgłaszającego się funkcjonariusza państwowego uważa się za zwolnienie go ze służby z zachowaniem nabytych przezeń praw emerytalnych, co nie wyłącza dopuszczalności pozbawienia go tych praw w całości lub w części orzeczeniem dyscyplinarnym.

Art. 6. Jeżeli wskutek zmiany w organizacji władz i urzędów nie ma właściwej władzy służbowej lub jej działalność nie została wznowiona, właściwym dla sprawowania czynności władzy służbowej jest Prezes Rady Ministrów.

Art. 7. Funkcjonariuszowi państwowemu ani jego rodzinie nie służy prawo do uposażenia za okres od dnia 1 września 1939 r. do dnia ponownego objęcia służby państwowej.

Art. 8. Funkcjonariuszowi państwowemu przyjętemu po dniu 22 lipca 1944 r. do służby na stanowisko, do którego przywiązana jest wyższa grupa uposażenia, bez zaawansowania go do tej grupy,

może władza służbowa przyznać dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między grupą uposażenia posiadaną, a przywiązaną do spełnianej funkcji oraz przynależne do tej funkcji dodatki.

Art. 9. Pracownik kontraktowy, zajmujący stanowisko urzędnika lub niższego funkcjonariusza państwowego, jest traktowany na równi z funkcjonariuszem państwowym, mianowanym na stałe, pod względem obciążeń z tytułu podatków i innych opłat publiczno-prawnych oraz korzystania ze wszelkich świadczeń z wyjątkiem emerytalnych.

Art. 10. W okresie do dnia 31 grudnia 1947 r. właściwa władza naczelna może bez zachowania warunków i terminów, przewidzianych w odnośnych przepisach służbowych:

a) zmienić grupę uposażenia i stanowisko służbowe funkcjonariusza państwowego,

b) zwolnić go od egzaminu praktycznego,

c) przenieść w stan spoczynku,

d) zwolnić ze służby po uprzednim 3-miesięcznym wypowiedzeniu z zachowaniem przysługujących praw emerytalnych.

Art. 11. Przepis art. 10 nie zwalnia od obowiązku uzyskania zgody Prezesa Rady Ministrów w przypadkach, w których ta zgoda jest wymagana odnośnymi przepisami prawnymi.

Art. 12. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom — każdemu w jego zakresie działania.

Art. 13. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 29 grudnia 1945 r. Równocześnie traci moc obowiązującą dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego i zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 89).

2. Do czasu odmiennego unormowania pozostaje w mocy rozporządzenie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o ustaleniu grup uposażenia do tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 90) wraz z późniejszymi jego zmianami.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

w/z Minister Kultury i Sztuki:

Leon Kruczkowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Mikołajczyk

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

w/z Minister Przemysłu:

Wacław Ciszewski

Minister Aprowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

w/z Minister Żeglugi
i Handlu Zagranicznego:

Ludwik Grosfeld

w/z Minister Odbudowy:

Stefan Pietrusiewicz

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

Minister Poczt i Telegrafów:

Józef Putek

Minister Informacji i Propagandy:

Stefan Matuszewski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Czajkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1946 r. Nr 22, poz. 139).

126

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1946 r.

w sprawie Państwowej Komisji Lokalowej i wojewódzkich komisyj lokalowych.

Na podstawie art. 28 ust. 3 i art. 30 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27) zarządzam, co następuje:

§ 1. W skład Państwowej Komisji Lokalowej wchodzą:

a) przewodniczący, wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów,

b) zastępca przewodniczącego, wyznaczony przez Dyrektora Biura Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej,

c) siedmiu członków wyznaczonych po jednym przez Ministrów: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Obrony Narodowej Bezpieczeństwa Publicznego, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu.

§ 2. Państwowa Komisja Lokalowa rozpoznaje sprawy należące do jej właściwości z własnej inicjatywy lub na wniosek:

a) urzędów państwowych i samorządowych oraz instytucji użyteczności publicznej, skierowany przez właściwą władzę naczelną,

b) wojewódzkich rad narodowych i ich prezydiów.

§ 3. 1. Państwowa Komisja Lokalowa może w drodze nadzoru, po porozumieniu się z właściwą wojewódzką radą narodową, uchylić decyzję władzy kwaterunkowej lub komisji lokalowej, jeżeli decyzja ta narusza interesy państwowe.

2. Państwowa Komisja Lokalowa może wstrzymać wykonanie decyzji władzy kwaterunkowej lub wojewódzkiej komisji lokalowej, jeżeli niewstrzymanie mogłoby spowodować niepowetowaną szkodę dla interesów państwowych.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Lokalowej w przypadkach nie cierpiących zwłoki może wstrzymać wykonanie decyzji władzy kwaterunkowej lub wojewódzkiej komisji lokalowej i przedstawić swe zarządzenie do rozpoznania na najbliższym posiedzeniu Państwowej Komisji Lokalowej.

§ 4. 1. W skład wojewódzkiej komisji lokalowej wchodzi:

a) wojewoda lub jego przedstawiciel jako przewodniczący,

b) członek delegowany przez prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej jako zastępca przewodniczącego,

c) sędzia wyznaczony przez prezesa właściwego sądu apelacyjnego,

d) delegat wojewódzkiej władzy budowlanej,

e) delegat dowódcy właściwego okręgu wojskowego.

2. W skład wojewódzkiej komisji lokalowej dla m. st. Warszawy wchodzi: jako przewodniczący — przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów, zaś jako zastępca przewodniczącego — przedstawiciel prezydenta miasta. Poza tym w skład komisji wchodzą po jednym delegaci:

a) Ministra Odbudowy,

b) Ministra Obrony Narodowej,

c) Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

3. W skład wojewódzkiej komisji lokalowej dla miasta Łodzi wchodzi prezydent miasta lub jego przedstawiciel jako przewodniczący, członek delegowany przez prezydium miejskiej rady narodowej jako zastępca przewodniczącego oraz delegaci władz, wymienionych w ust. 1 lit. c—e.

§ 5. 1. Komisję lokalową zwołuje przewodniczący.

2. Uchwały komisji lokalowej zapadają większością głosów w obecności co najmniej 1/2 składu jej członków, w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 6. 1. Biuro państwowej Komisji Lokalowej wchodzi w skład Prezydium Rady Ministrów.

2. Biuro wojewódzkiej komisji lokalowej wchodzi w skład urzędu wojewódzkiego, a w mieście stołecznym Warszawie oraz w Łodzi — w skład zarządu miejskiego.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 czerwca 1946 r. Nr 24, poz. 157).

127

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 maja 1946 r.

o *przesunięciu terminu pierwszego losowania premiowego Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.*

Na podstawie art. 11 ust. 1 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 2, poz. 11) zarządzam, co następuje:

§ 1. Termin pierwszego losowania premiowego Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r., ustalony w § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1946 r. o wypuszczeniu Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 7. poz. 63) na dzień 15 października 1946 r., przesuwa się na dzień 15 grudnia 1946 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 maja 1946 r. Nr 21, poz. 138).

128

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZT I TELEGRAFÓW, SKARBU I ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 12 marca 1946 r.

o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych.

Na podstawie art. 18 ust. (3) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość znaczków pocztowych, wprowadzonych do opłaty urzędowych listów i kartek pocztowych zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 czerwca 1945 r., ustala się na okres budżetowy od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia 1946 r. jak następuje:

a) znaczka fioletowego — na 1 zł

b) znaczka ciemno-oranżowego — na 2 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 kwietnia 1946 r.

w/z Minister Poczt i Telegrafów:

Roman Pallasch

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1946 r. Nr 22, poz. 142).

129

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 kwietnia 1946 r.

o organizacji urzędów zatrudnienia.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 182), zarządzam, co następuje:

§ 1. Urzędy zatrudnienia i ich terenowe oddziały czynne są w miejscowościach, wymienionych w załączonym do niniejszego rozporządzenia wykazie, który określa również siedzibę oraz terytorialny zakres działania tych urzędów i ich terenowych oddziałów.

§ 2. Na czele urzędu zatrudnienia stoi naczelnik; na czele terenowego oddziału urzędu zatrudnienia stoi kierownik, podległy służbowo naczelnikowi urzędu zatrudnienia.

§ 3. Urząd zatrudnienia dzieli się na oddziały: administracyjny i pracy, na których czele stoją kierownicy. Terenowe oddziały urzędów zatrudnienia mogą dzielić się na referaty: administracyjny i pracy.

§ 4. Do czasu rozpoczęcia działalności przez Główny Urząd Zatrudnienia skargi na decyzje urzędów zatrudnienia rozpoznaje Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1945 r.

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1946 r. Nr 22, poz. 144).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1946 r. o organizacji urzędów zatrudnienia (poz. 144).

WYKAZ URZĘDÓW ZATRUDNIENIA I ICH ODDZIAŁÓW.

L. p.	Urząd zatrudnienia	Oddział	Terytorialny zakres działania
1.	*w Białymstoku*		woj. białostockie
2.	*w Bydgoszczy*		woj. pomorskie
		1) w Grudziądzu	m. Grudziądz i pow. grudziądzki
		2) „ Inowrocławiu	„ Inowrocław i „ inowrocławski
		3) „ Toruniu	„ Toruń i „ toruński
		4) „ Włocławku	pow. włocławski
3.	*w Gdańsku*		woj. gdańskie
		1) w Elblągu	m. Elbląg i pow. elbląski
		2) „ Gdyni	„ Gdynia i przyległe gminy
		3) „ Tczewie	pow. tczewski
		4) „ Gdańsku dla robotników	port Gdańsk
		5) „ Gdyni portowych	„ Gdynia
4.	*w Katowicach*		woj. śląskie oraz pow. bialski
		1) w Bielsku	m. Bielsko, pow. bielski oraz bialski
		2) „ Bytomiu	„ Bytom i pow. bytomski
		3) „ Chorzowie	„ Chorzów i przyległe gminy
		4) „ Dąbrowie Górniczej	„ Dąbrowa Górnicza i przyległe gminy
		5) „ Gliwicach	„ Gliwice i pow. gliwicki
		6) „ Mysłowicach	„ Mysłowice i przyległe gminy

L. p.	Urząd zatrudnienia	Oddział	Terytorialny zakres działania
		7) w Nysie	pow. nyski
		8) „ Nowym Bytomiu	m. Nowy Bytom i przyległe gminy
		9) „ Opolu	pow. opolski
		10) „ Raciborzu	„ raciborski
		11) „ Rybniku	„ rybnicki
		12) „ Siemianowicach Śląskich	m. Siemianowice Śląskie i przyległe gminy
		13) „ Sosnowcu	„ Sosnowiec i przyległe gminy
		14) „ Zabrzu	„ Zabrze i „ „
		15) „ Zawierciu	pow. zawierciański
5.	*w Krakowie*		woj. krakowskie z wyjątkiem pow. bialskiego
		1) w Chrzanowie	pow. chrzanowski
		2) „ Nowym Sączu	„ nowosądecki
		3) „ Tarnowie	„ tarnowski
6.	*w Lublinie*		woj. lubelskie
7.	*w Łodzi*		m. Łódź i woj. łódzkie
		1) w Pabianicach	pow. łaski
		2) „ Piotrkowie Trybunalskim	„ piotrkowski
		3) „ Tomaszowie Mazowieckim	„ brzeziński
		4) „ Zgierzu	m. Zgierz
8.	*w Olsztynie*		okręg mazurski
9.	*w Poznaniu*		woj. poznańskie
		1) w Gnieźnie	m. Gniezno i pow. gnieźnieński
		2) „ Gorzowie Wielkopolskim	„ Gorzów Wlkp. i pow. gorzowski
		3) „ Kaliszu	pow. kaliski
		4) „ Ostrowie Wielkopolskim	„ ostrowski
		5) „ Zielonej Górze	„ zielonogórski
10.	*w Radomiu*		woj. kieleckie
		1) w Częstochowie	m. Częstochowa i pow. częstochowski
		2) „ Kielcach	pow. kielecki
		3) „ Ostrowcu Kieleckim	„ opatowski
		4) „ Starachowicach	„ iłżecki
11.	*w Rzeszowie*		woj. rzeszowskie
		1) w Przemyślu	pow. przemyski
12.	*w Szczecinie*		okręg Pomorze Zachodnie
		1) w Szczecinie dla robotników portowych	port Szczecin
13.	*w Warszawie*		m. stoł. Warszawa i woj. warszawskie
		1) w Płocku	pow. płocki
		2) „ Żyrardowie	„ błoński
14.	*we Wrocławiu*		okręg Śląsk Dolny
		1) w Bolesławcu	pow. bolesławiecki
		2) „ Jeleniej Górze	m. Jelenia Góra i pow. jeleniogórski
		3) „ Lignicy	„ Lignica i pow. lignicki
		4) „ Wałbrzychu	pow. wałbrzyski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1946 r. Nr 22, poz. 144).

130

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 kwietnia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu o trybie przekazywania czynności urzędów zatrudnienia organom samorządu terytorialnego i pracowniczym organizacjom zawodowym.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 182) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Urząd zatrudnienia w razie uznania za konieczne przekazania swych czynności zarządom gmin miejskich lub wiejskich ustala w porozumieniu z wydziałem wojewódzkim zakres czynności podlegających przekazaniu, sposób zwrotu kosztów, związanych z wykonaniem czynności przekazanych, oraz którym gminom czynności te będą przekazane.

2. Jeżeli porozumienie w sprawach wymienionych w ust. 1 nie dojdzie do skutku, sporne sprawy rozstrzyga Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej bądź z Ministrem Ziem Odzyskanych.

§ 2. 1. Przekazanie czynności urzędu zatrudnienia samorządowej instytucji zastępczej następuje w drodze zarządzenia. Zarządzenie to powinno zawierać:

1) powołanie się na porozumienie z wydziałem wojewódzkim (§ 1 ust. 1) bądź na decyzję Ministra Pracy i Opieki Społecznej (§ 1 ust. 2),

2) upoważnienie instytucji zastępczej do wykonywania przekazanych czynności w imieniu urzędu zatrudnienia,

3) określenie terytorialnego zakresu działania i wymienienie uprawnień i obowiązków instytucji zastępczej w zakresie przekazanych czynności,

4) określenie sposobu zwrotu kosztów wykonywania przekazanych czynności i wysokości tych kosztów.

2. Odwołanie upoważnienia instytucji zastępczej do wykonywania przekazanych czynności urzędu zatrudnienia następuje w trybie § 1 ust. 1 bądź ust. 2.

§ 3. 1. Instancja zastępcza jest obowiązana do wykonywania przekazanych jej czynności zgodnie z zaleceniami i instrukcjami urzędu zatrudnienia.

2. W razie stwierdzenia, że przekazane czynności są wykonywane niedbale lub niezgodnie z otrzymanymi instrukcjami i zaleceniami, urząd zatrudnienia zawiadamia o tym wydział wojewódzki.

§ 4. Na wniosek pracowniczej organizacji zawodowej urząd zatrudnienia może jej przekazać swe czynności. Zarządzenie przekazujące powinno zawierać:

1) upoważnienie organizacji do wykonywania w imieniu urzędu zatrudnienia przekazanych jej czynności,

2) określenie terytorialnego zakresu działania organizacji oraz wyszczególnienie jej uprawnień i obowiązków w przekazanym zakresie,

3) określenie sposobu zwrotu kosztów wykonywania przekazanych czynności i wysokości tych kosztów.

§ 5. Urząd zatrudnienia kontroluje działalność instytucji zastępczych i organizacji (§ 1 i § 4) w zakresie przekazanych im czynności oraz udziela odpowiednich pouczeń i wskazówek.

§ 6. 1. Wysokość kosztów wykonywania przekazanych czynności ustala się w zależności od ilości potrzebnych do wykonywania tych czynności pracowników i związanych z tym wydatków rzeczowych.

2. Przypadające z tego tytułu należności urząd zatrudnienia wypłaca właściwym instytucjom zastępczym i organizacjom po upływie każdego miesiąca. Należności te mogą być wypłacane w drodze ryczałtu miesięcznego.

§ 7. Instytucje zastępcze i organizacje (§ 1 i § 4), które przejęły czynności urzędu zatrudnienia, składają temu urzędowi sprawozdania z wykonania tych czynności, sporządzone według otrzymanych od niego wzorów i instrukcyj.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Edmund Giebartowski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Jan Wasilewski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1946 r. Nr 22, poz. 145).

131

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1946 r.

o połączeniu spółdzielni kredytowej Bank Spółdzielczy „Społem" z Bankiem Gospodarstwa Spółdzielczego.

Na podstawie art. 115-a ustawy z dnia 29 października 1920 roku o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495) w brzmieniu dekretu z dnia 24 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 205), Rada Ministrów zarządza, co następuje:

1. Łączy się Bank Gospodarstwa Spółdzielczego w Warszawie spółdzielnię z ogr. odp. z Bankiem Spółdzielczym „Społem" w Warszawie spółdzielnią z ogr. odp.

2. Spółdzielnią przejmującą jest Bank Gospodarstwa Spółdzielczego.

3. Połączonym spółdzielniom nadaje się statut Banku Gospodarstwa Spółdzielczego.

4. Podstawę rachunkową połączenia stanowią bilanse łączących się spółdzielni, sporządzone na dzień 31 grudnia 1945 r.

5. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 5 czerwca 1946 r. Nr 49, poz. 95).

132

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 maja 1946 r. L. D. V/4-2/34/46 (Nr 329)

w sprawie opłat stemplowych od podań i świadectw tyczących się czynności urzędów stanu cywilnego.

Do
Izb Skarbowych

1. W związku z wątpliwościami, jakie się wyłoniły w kwestii opłat stemplowych od podań i świadectw w sprawach tyczących się czynności urzędów stanu cywilnego, — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że na podstawie punktu 25 art. 142 ustawy z dnia 1.VII.1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) *wolne są* od opłaty stemplowej *tylko podania* o wydanie wyciągów i innych świadectw z akt stanu cywilnego, czyli tylko podania w sprawach wyszczególnionych w rozdziale V dekretu z dnia 25.IX.1945 r. prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272) względnie w § 109 rozporządzenia wykonawczego do tego dekretu z dnia 24.XI.1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304) *za wyłączeniem* jednak podań w sprawach określonych w *art. 38 ust. (2)* i w *art. 41* dekretu.

Podania bowiem w tych sprawach jak również podania w sprawach określonych w § 113 i w § 114 cyt. rozporządzenia wykonawczego, zawierają wnioski o przedsiębranie *przez władze sprawujące nadzór* (art. 17) nad urzędami stanu cywilnego czynności urzędowych w tych przepisach wymienionych, a przyznających stronom pewne specjalne uprawnienia, a zatem nie są to podania w sprawach określonych w punkcie 25 art. 142 u. o. s. i *podlegają* przeto opłatom stemplowym według zasad *w art. 145 u. o. s.* podanych.

Natomiast wolne są od opłat stemplowych podania w sprawach wyszczególnionych w art. 67 i art. 85 dekretu jako składane w dopełnieniu ustawowego obowiązku zgłaszania faktów urodzin i zgonów oraz podania z § 114 cyt. rozporządzenia wykonawczego o ile powodują czynność urzędową władz nadzorczych w interesie publicznym (t. zn. czynność nienadającą żadnych specjalnych uprawnień).

2. Co się zaś tyczy opłat stemplowych należnych od *świadectw* (zezwoleń, wyciągów, odpisów i t. p.) wydawanych na skutek omawianych podań, — Ministerstwo Skarbu przede wszystkim wyjaśnia, że przez *„wypisy"*, o których mowa w § 112 rozporządzenia wykonawczego do dekretu — należy rozumieć wypisy z ksiąg stanu cywilnego wymienione w rozdziale V dekretu, a to: wyciągi (art. 39 ust. (1)), odpisy zupełne (art. 3 ust. (4)), wyciągi i odpisy skrócone (art. 39 ust. (5)). Przy pobieraniu opłat stemplowych od powyższych dokumentów należy przestrzegać następujących wyjaśnień:

a) wypisy z akt stanu cywilnego podlegają zgodnie z § 112 rozporządzenia wykonawczego z dnia 24.XI.1945 r. opłatom stemplowym według art. 155 punkt b) ustawy o opłatach stemplowych;

b) świadectwa, wydawane przez władze nadzorcze, a wymienione w § 113 cyt. rozporządzenia wykonawczego nie podlegają opłatom stemplowym; wynika to a contrario z przepisu § 114 ust. (1) rozporządzenia;

c) od wszelkich innych świadectw (zezwoleń, upoważnień i t. p. czynności urzędowych) wydawanych przez władze nadzorcze, a nie wymienionych w § 113 rozporządzenia wykonawczego i nieleżących w interesie publicznym — należy pobierać opłaty stemplowe według art. 154 u. o. s. zgodnie z § 114 rozporządzenia wykonawczego.

Podsekretarz Stanu.

Mgr T. Dietrich

133

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 czerwca 1946 r. L. D. V. 1-2/23/46 (Nr 340)

wraz z załącznikiem, stanowiącym

instrukcję o prowadzeniu rejestrów wymiarowych podatku obrotowego za rok podatkowy (kalendarzowy) 1945 i podatku dochodowego na rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945).

Do
Izb Skarbowych i Urzędów Skarbowych (Rewizyjnych)

Ministerstwo Skarbu zarządza ścisłe przestrzeganie przepisów stanowiącej załącznik do niniejszego okólnika instrukcji z dnia 8 kwietnia 1946 roku o prowadzeniu rejestrów wymiarowych podatku obrotowego za rok podatkowy (kalendarzowy) 1945 i podatku dochodowego na rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945) oraz o zestawianiu wyników akcji wymiarowej w tych podatkach.

Zarazem Ministerstwo Skarbu zaznacza, że nakład rejestrów wymiarowych:

a) podatku obrotowego dla osób fizycznych i prawnych — wzór Nr 95,

b) podatku dochodowego dla osób fizycznych i spadków wakujących — wzór Nr 96,

c) podatku dochodowego dla osób prawnych — wzór Nr 97 według układu dostosowanego również do potrzeb Głównego Urzędu Statystycznego został zarządzony.

Druki rejestrów wymiarowych będą do odebrania w Ministerstwie Skarbu począwszy od 12 czerwca r. b.

Dyrektor Departamentu:

S. Kołakowski

Załącznik do okólnika Min. Skarbu z dnia 4 czerwca 1946 r. L. D. V. 1-2/23/46.

INSTRUKCJA

z dnia 8 kwietnia 1946 r.

o prowadzeniu rejestrów wymiarowych podatku obrotowego za rok podatkowy (kalendarzowy) 1945 i podatku dochodowego na rok podatkowy 1946 (kalendarzowy 1945) oraz o zestawianiu wyników akcji wymiarowej w tych podatkach.

I. *Prowadzenie rejestrów wymiarowych.*

A. Przepisy wspólne.

§ 1. (1) Za rok kalendarzowy 1945 — podatkowy 1946 mają być prowadzone następujące wzory rejestrów wymiarowych:

1) dla podatku obrotowego (osoby fizyczne i prawne) — wzór Nr 95,

2) dla podatku dochodowego (osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte)) — wzór Nr 96,

3) dla podatku dochodowego (osoby prawne) — wzór Nr 97.

(2) Układ rejestrów wymiarowych jest dostosowany do potrzeb statystycznych. Materiał statystyczny zostanie opracowany przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 2. (1) Rejestr wzór Nr 95 dotyczy roku podatkowego (kalendarzowego 1945). a rejestry wzór Nr 96 i 97 dotyczą roku podatkowego 1946 (kalendarzowego 1945).

(2) Rejestry wzór Nr 95, 96 i 97 przeznaczone są zarówno dla urzędów skarbowych jak i urzędów rewizyjnych.

§ 3. (1) Rejestr wymiarowy obejmuje dane wymiarowe dotyczące wyłącznie tego roku podatkowego (kalendarzowego), na który został założony.

(2) Wymiary dotyczące ubiegłych lat podatkowych, należy wpisać, bez względu na datę dokonania wymiaru, do rejestrów założonych na te lata podatkowe (kalendarzowe), których wymiary dotyczą.

§ 4. Rejestr wymiarowy należy wypełnić czytelnie, atramentem, przebitkowo w 2-ch egzemplarzach przez kalkę, odpowiednim piórem.

§ 5. Każdą przebitkową kartę rejestru wymiarowego (przeznaczoną dla Głównego Urzędu Statystycznego) oznacza się symbolem władzy wymiarowej. Symbol ten poda Główny Urząd Statystyczny do wiadomości każdemu urzędowi skarbowemu (rewizyjnemu).

§ 6. (1) Każdą kartę rejestru wymiarowego należy przy pomocy numeratora oznaczyć kolejnym numerem u góry karty w wyznaczonym na to miejscu, poczynając od 0, a więc pierwszą kartę należy opatrzyć Nr 0, następną kartę Nr 1 i t. d. W ten sposób numer pozycji rejestru wymiarowego będzie wynikał ze złożenia cyfry oznaczającej kolejną kartę rejestru wymiarowego oraz wydrukowanej cyfry (od 0 do 9), oznaczającej kolejny wpis na danej karcie rejestru wymiarowego. Np. Nr karty oznaczono cyfrą 10, a kolejny wpis na karcie — cyfrą 8; numerem pozycji rejestru wymiarowego będzie 108.

(2) Pierwsza pozycja rejestru wymiarowego, założonego na dany rok podatkowy (kalendarzowy) oznaczona będzie, zgodnie z powyższymi zasadami, numerem 00. Pozycji tej nie wypełnia się, lecz zakreśla linią poziomą.

(3) Wobec ustalonej z góry numeracji kart rejestru wymiarowego oraz numeracji kolejnych wpisów na kartach, wprowadzanie jakichkolwiek zmian w numeracji, naruszających ustaloną kolejność jest niedopuszczalne.

§ 7. (1) Wszelkie poprawki w rejestrze należy dokonywać przez skreślenie błędnych zapisów, wpisanie właściwych i omówienie poprawki w rubryce „Uwagi". Skreślenia powinny być dokonywane w taki sposób, aby pierwotny tekst można było odczytać.

(2) W przypadku, gdy omyłki są tak znaczne, że nie da się ich poprawić w sposób wyżej opisany, należy skreślić całą pozycję rejestru, nie zmieniając jednakże ustalonej numeracji (§ 6 ust. (3) instrukcji).

(3) Faktyczną ilość pozycyj wymiarowych ustali się następnie przez odliczenie od ogólnej ilości pozycyj rejestru pozycyj skreślonych.

§ 8. (1) Wymiary odnoszące się do pozycyj, zamieszczonych już poprzednio w rejestrze (wymiary uzupełniające i dodatkowe), wpisywać należy do rejestru w dalszym ciągu kolejno, jako nowe pozycje wymiarowe, z powołaniem się na pozycje poprzednie, których numer należy wskazać w rubryce „Uwagi".

(2) W rubryce „Uwagi" pozycji wymiaru poprzedniego należy powołać pozycję wymiaru uzupełniającego lub dodatkowego.

(3) Dane, odnoszące się do wymiarów wymienionych w ust. (1), wpisuje się do rejestru według nowych ustaleń w pełnych kwotach, a nie jako różnicę między pierwotnymi i nowymi ustaleniami. W tych jednakże rubrykach, które stosownie do §§ 17, 27, 35 instrukcji (kwota wymierzonego podatku, dodatku wojennego i opłaty na Fundusz Pracy) podsumowują władze podatkowe, należy wpisać różnicę między pierwotnie a dodatkowo wymierzonym podatkiem (dodatkiem wojennym, opłatą na Fundusz Pracy), podając równocześnie w nawiasie nad kwotą różnicę podatku (dodatku wojennego, opłaty na Fundusz Pracy) pełną kwotę wymierzonego podatku (dodatku wojennego, opłaty na Fundusz Pracy).

Kwot podanych w nawiasie władze podatkowe nie podsumowują.

§ 9. Przebitki kart rejestrów wymiarowych urzędy skarbowe — rewizyjne przesyłają do Głównego Urzędu Statystycznego w terminach przewidzianych w §§ 18, 19, 28, 36 instrukcji przy odpowiednim piśmie z podaniem ilości i numerów przesyłanych przebitek.

§ 10. (1) O wszelkich poprawkach, dokonanych w rejestrze wymiarowym po wysłaniu przebitek do Głównego Urzędu Statystycznego, należy zawiadamiać Główny Urząd Statystyczny oddzielnym pismem przy najbliższej przesyłce dalszych przebitek kart rejestru.

(2) W zawiadomieniu należy wyszczególnić treść błędnego zapisu i dokonanej poprawki ze wskazaniem roku podatkowego (kalendarzowego), pozycji rejestru wymiarowego oraz rubryki rejestru.

(3) O wpisach dokonanych w rubryce 11 rejestru wzór Nr 95, nie należy zawiadamiać Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 11. (1) Klauzule o przypisaniu wymierzonego podatku, dodatku wojennego i opłaty na Fundusz Pracy (§§ 276 ust. 1 lit. c instrukcji podatkowej) umieszcza się u dołu karty rejestru (pod pozycją „9" karty, z lewej strony miejsca przeznaczonego na podsumowanie), bądź w rubryce „Uwagi", rejestru przy ostatniej pozycji co do której nastąpił przypis.

(2) Klauzula o przypisanie, obok słownego przytoczenia sumy wymierzonego podatku, dodatku wojennego i opłaty na Fundusz Pracy i stwierdzenia faktu wydania polecenia przypisu, powinna zawierać również powołanie pozycji rejestru — nie wyłączając pozycji, przy których podatku nie wymierzono wskutek zwolnień ustawowych lub braku obowiązku podatkowego (np. podatek wymierzono przy poz. rej. 2.4, 5, 6, 9 — nie wymierzono natomiast podatku przy poz. rej. 1, 3, 7, 8, przy wydawaniu polecenia przypisania sumy podatku z poz. rej. 2, 4, 5, 6, 9 należy w klauzuli o przypisaniu zaznaczyć: „Podatek od poz. 1 — 9 w sumie . . . . . i t d.).

B. Przepisy szczególne.

1) Rejestr wymiarowy podatku obrotowego (wzór Nr 95).

§ 12. (1) Rejestr wymiarowy wypełnia się stopniowo, w miarę dokonywania wymiarów, na podstawie danych, zawartych w arkuszach wymiarowych. Do rejestru wciąga się na podstawie arkuszy wymiarowych również tych podatników, którzy osiągnęli obrót, zostali jednak częściowo lub całkowicie zwolnieni od podatku z tytułu sprzedaży towarów objętych scalonym podatkiem i na podstawie art. 3 ust. o podatku obrotowym

(2) Przed każdorazowym wciągnięciem dokonanych wymiarów (zwolnień) do rejestru wymiarowego należy arkusze wymiarowe ułożyć według miejscowości i w porządku alfabetycznym nazwisk podatników.

§ 13. (1) W rubryce 2 lit. A 1 i 2 należy również wpisać tę okoliczność, gdy przedsiębiorstwo jest pod zarządem państwowym albo samorządowym (np. Borkowski Jan lub Rex — pod zarządem państwowym albo samorządowym, „Union" Sp. z o. o. pod zarządem państwowym lub samorządowym).

(2) W rubryce 2 lit. A 2 rejestru należy dokładnie oznaczyć charakter prawny właściciela przedsiębiorstwa przez wymienienie: spółka akcyjna. spółka z o. o., spółdzielnia, spółka komandytowa, spółka jawna lub „inna osoba prawna". Rubryki tej nie wypełnia się, jeżeli przedsiębiorstwo należy do osoby fizycznej.

§ 14. W rubryce 4 rejestru fakt uznania przez władzę podatkową prowadzonych ksiąg handlowych (uproszczonych, gospodarczych) za prawidłowe, za nieprawidłowe — nierzetelne lub fakt nieprowadzenia ksiąg handlowych (uproszczonych, gospodarczych) należy oznaczyć słowem „tak" wpisanym przy punkcie 1, 2 lub 3.

Pod odpowiednimi cyframi może być tylko jedno oznaczenie dla poszczególnej pozycji wymiarowej: np. wpisanie do rubryki 4 punkt 1 słowa „tak" automatycznie wyklucza możność wypełnienia rubryki 4 punkt 2 lub 3.

§ 15. (1) W rubryce 5 rejestru należy wpisać pkt/lit. (z arkusza wymiarowego), oznaczający podstawę prawną zastosowanej stawki podatkowej, w rubryce 6 wpisać stawkę podatkową i w rubryce 7 ustaloną kwotę obrotu.

(2) Przy wymiarze scalonego podatku w rubryce 5 należy wpisać „scalony" z podaniem w rubryce 6 wysokości zastosowanej stawki podatkowej, a obok w rubryce 7 kwotę ustalonego obrotu.

§ 16. (1) W rubryce 8 rejestru należy wpisać pkt/lit. (z arkusza wymiarowego) oznaczający podstawę prawną zwolnienia danego obrotu od podatku (z art. 3 ustawy o podatku obrotowym), a obok tego punktu/lit. w rubryce 9 — ustaloną kwotę obrotu, wolnego od podatku.

(2) W przypadku ustalenia obrotu ze sprzedaży art. scalonych w rubryce 8 należy wpisać „scalony", a obok w rubryce 9 — ustaloną kwotę obrotu.

§ 17. Kwoty z rubryk 10 lit. A, 10 lit. B i 10 lit. C rejestru należy podsumować, wyprowadzając u dołu danej karty oddzielne sumy dla każdej z wymienionych rubryk i doliczając do tych sum kwoty kart poprzednich.

§ 18. (1) Urzędy skarbowe przesyłają do Głównego Urzędu Statystycznego przebitki kart rejestru wymiarowego za 1945 r. kalendarzowy — w następujących terminach:

a) po raz pierwszy do dnia 5 lipca 1946 r. — co do wymiarów dokonanych do dnia 30 czerwca 1946 r.

b) co kwartał do dnia 5 następnego kwartału — co do wymiarów dokonanych w ubiegłym kwartale, w okresie od dnia 1 lipca 1946 r. do dnia 31 grudnia 1947 r.

(2) Przebitek rejestru co do wymiarów dokonanych po terminie przewidzianym w ustępie poprzednim lit. b) nie wysyła się do Głównego Urzędu Statystycznego. Przebitki te pozostają nieoddzielone w rejestrze wymiarowym.

§ 19. (1) Urzędy rewizyjne przesyłają do Głównego Urzędu Statystycznego przebitki kart rejestru wymiarowego za 1945 r. kalendarzowy — w następujących terminach:

a) po raz pierwszy do dnia 5 stycznia 1947 r. — co do wymiarów dokonanych w okresie do dnia 31 grudnia 1946 r.;

b) co kwartał do dnia 5 następnego kwartału — co do wymiarów dokonanych w ubiegłym kwartale w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1947 r.

(2) Przebitek rejestru co do wymiarów dokonanych po terminie przewidzianym w ustępie poprzednim lit. b) nie wysyła się do Głównego Urzędu Statystycznego. Przebitki te pozostają nieoddzielone w rejestrze wymiarowym.

§ 20. (1) W okresie od dnia 5 lipca 1946 r. do dnia 5 stycznia 1947 r. urzędy skarbowe wysyłają do Głównego Urzędu Statystycznego przebitki kart rejestru wymiarowego całkowicie wypełnione, t. j. do ostatniej dolnej pozycji „9" karty rejestru.

(2) W następnych okresach urzędy skarbowe wysyłają również i częściowo wypełnione przebitki, odcinając część wypełnioną od pozostałej części przebitki. Pozostałą w rejestrze część przebitki oznacza się tym samym kolejnym numerem karty rejestru, jaki posiadała część odcięta (przesłana Głównemu Urzędowi Statystycznemu) rokiem podatkowym oraz symbolem władzy podatkowej — w rubryce „Uwagi" w postaci ułamka, zamieszczając w liczniku symbol władzy podatkowej, a w mianowniku numer kolejny karty rejestru łamany przez rok podatkowy.

(3) Przepisy ust. (2) odnoszą się również do urzędów rewizyjnych przy przesyłaniu przez nie przebitek w terminach, oznaczonych w § 19 lit. b instrukcji.

2) Rejestr wymiarowy podatku dochodowego dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych) (wzór Nr 96).

§ 21. (1) Rejestr wymiarowy wypełnia się stopniowo, w miarę dokonywania wymiarów, na podstawie danych, zawartych w arkuszach wymiarowych. Do rejestru wciąga się na podstawie arkuszy wszystkich podatników, którzy osiągnęli dochód w sumie ponad 1.500 zł, chociażby zostali zwolnieni od podatku wskutek zastosowania zniżki z art. 27 lub 29 ustawy o podatku dochodowym.

(2) Przed każdorazowym wciągnięciem dokonanych wymiarów (zwolnień) do rejestru, należy arkusze wymiarowe ułożyć według miejscowości, w porządku alfabetycznym nazwisk podatników.

§ 22. (1) Rubryki 2 lit. B rejestru nie wypełnia się, gdy ustalono dochód z nieruchomości gruntowych, budynków, kapitałów i praw majątkowych albo na podstawie art. 92 ordynacji podatkowej.

(2) W przypadku, gdy obok źródeł wymienionych w ust. (1) lub wyłącznie ustalono dochód z jednego lub więcej przedsiębiorstw handlowych, przedsiębiorstw przemysłowych, rzemiosł, wolnych zajęć zawodowych, innych zatrudnień lub wszelkich innych źródeł — w rubryce 2 lit. B rejestru należy zawsze dokładnie określić rodzaj każdego przedsiębiorstwa handlowego, przedsiębiorstwa przemysłowego, rzemiosła, wolnego zajęcia zawodowego, innego zatrudnienia lub innego źródła.

PRZYKŁADY:

a) dochód ustalono z nieruchomości gruntowej i przedsiębiorstwa handlowego, przy czym przedsiębiorstwem był handel spożywczy —

w rubryce 2 lit. B należy podać tylko „handel spożywczy";

b) dochód ustalono z przedsiębiorstw przemysłowych: tartaku i mleczarni — w rubryce 2 lit. B należy podać „tartak i mleczarnia";

c) dochód ustalono z przedsiębiorstwa handlowego i wolnego zajęcia zawodowego, a mianowicie z apteki i praktyki lekarskiej — w rubryce 2 lit. B należy podać „lekarz i apteka";

d) dochód ustalono wyłącznie z jednego przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego, rzemiosła i t. d. — w rubryce 2 lit. B należy podać jako określenie rodzaju: „handel spożywczy", „cegielnia", „krawiec", adwokat", „podróżujący", „makler giełdowy" i t. d.

(3) Bliższe określenie źródła dochodu podane w tej rubryce powinno odpowiadać określeniu źródła w arkuszu wymiarowym.

§ 23. Gdy podatnik zeznał stratę należy w rubryce 2 lit. C rejestru umieścić słowo „strata".

W przypadku gdy podatnikowi ustalono dochód ponad 1.500 zł, a w zeznaniu opartym na księgach handlowych (uproszczonych, gospodarczych) wykazał stratę, należy obok słowa „strata" wpisać również i kwotę zeznanej straty.

§ 24. W rubryce 3 rejestru fakt uznania przez władzę podatkową prowadzonych ksiąg handlowych (uproszczonych, gospodarczych) za prawidłowe, za nieprawidłowe — nierzetelne lub fakt nieprowadzenia ksiąg handlowych (uproszczonych, gospodar-

czych) — należy oznaczyć słowem „tak", wpisanym przy punkcie 1, 2 lub 3.

§ 25. (1) W rubryce 4 rejestru należy wpisać pkt/lit. art. 3 ustawy o podatku dochodowym odpowiadający źródłom dochodu (na podstawie arkusza wymiarowego), a w rubryce 5 — ustaloną sumę dochodu. W przypadku ustalenia dochodu z art. 92 ordynacji podatkowej wpisuje się w rubryce 4 — 92 O. P., a w rubryce 5 ustaloną sumę dochodu.

(2) W przypadku ustalenia z jednego lub więcej źródeł — dochodu, a z innego lub innych źródeł — strat, należy w rubryce 5 wykazać przy odpowiednim punkcie/literze źródła dochodu — sumę dochodu lub straty z poszczególnego źródła, z tym jednak, że nad sumą straty należy dopisać słowo „strata". Ogólna suma dochodu ze wszystkich źródeł, wpisana do rubryki 7 „Razem", będzie stanowiła różnicę między dochodem a stratami z poszczególnych źródeł, wpisanymi w rubryce 5.

§ 26. Rubryki 10 i 11 rejestru w przypadku zupełnego zwolnienia od podatku wskutek zastosowania zniżki z art. 27 lub 29 ustawy należy zakreślić.

§ 27. Kwoty z rubryk 11 lit. A i B oraz 12 B rejestru należy podsumować, wyprowadzając u dołu danej karty oddzielne sumy dla każdej z wymienionych rubryk i doliczając do tych sum, kwoty z kart poprzednich.

§ 28. (1) Urzędy skarbowe przesyłają do Głównego Urzędu Statystycznego przebitki kart rejestru na rok podatkowy 1946 w następujących terminach:

a) po raz pierwszy do dnia 5 października 1946 r. — co do wymiarów dokonanych w okresie do dnia 30 września 1946 r.,

b) co kwartał do dnia 5 następnego kwartału — co do wymiarów dokonanych w ubiegłym kwartale w okresie od dnia 1 października 1946 roku do dnia 31 grudnia 1947 roku

(2) Przebitek rejestru co do wymiarów dokonanych po terminie przewidzianym w ustępie poprzednim lit. b) nie wysyła się do Głównego Urzędu Statystycznego. Przebitki te pozostają nieoddzielone w rejestrze wymiarowym.

§ 29. (1) W okresie od dnia 5 października 1946 do dnia 5 stycznia 1947 roku urzędy skarbowe wysyłają do Głównego Urzędu Statystycznego przebitki kart rejestru całkowicie wypełnione, t. j. do ostatniej dolnej pozycji „9" karty rejestru.

(2) W następnych okresach wysyłają urzędy również i częściowo wypełnione przebitki, odcinając część wypełnioną od pozostałej części przebitki. Pozostałą w rejestrze część przebitki oznaczają urzędy skarbowe tym samym kolejnym numerem karty rejestru, jaki posiadała część odcięta przebitki (przesłana do Głównego Urzędu Statystycznego), rokiem podatkowym oraz symbolem urzędu — w rubryce „Uwagi" w postaci ułamka, zamieszczając w liczniku symbol urzędu skarbowego, a w mianowniku, numer kolejny karty rejestru łamany przez rok podatkowy.

3) Rejestr wymiarowy podatku dochodowego dla osób prawnych (wzór Nr 97).

§ 30. Rejestr wymiarowy wypełnia się stopniowo w miarę dokonywania wymiarów, na podstawie danych, zawartych w arkuszach wymiarowych. Do rejestru wciąga się wszystkie osoby prawne poza osobami zwolnionymi od podatku na zasadzie art. 5 punkt 8 ustawy o podatku dochodowym bez względu na to, czy ustalono dochód podlegający opodatkowaniu, czy też nie (do 1.500 zł dochodu lub straty).

§ 31. (1) W rubryce 2 pkt (1) i (2) należy również wpisać tę okoliczność, gdy przedsiębiorstwo jest pod zarządem państwowym albo samorządowym (np. „Union" sp. z o. o. pod zarządem państwowym albo samorządowym).

(2) W rubryce 2 pkt 2 rejestru charakter prawny osoby należy określić w sposób następujący: spółka akcyjna, spółka z ogr. odp., spółdzielnia itp.

§ 32. W rubrce 3 lit. B rejestru należy określić rodzaj działalności osoby prawnej tak, aby z określenia tego można było dokładnie ustalić rodzaj handlu, gałąź przemysłu lub inny charakter działalności, np. handel mąką, handel artykułami chemicznymi, fabryka papieru, huta szkła, rafineria nafty, cukrownia, bank, instytucja kredytu długoterminowego itp.

Rodzaj działalności wpisany do rejestru wymiarowego musi być zgodny z rodzajem działalności określonym w arkuszu wymiarowym.

§ 33. W rubryce 4 lit. B rejestru należy podać obrót ustalony za rok podatkowy poprzedzający cyfrowo rok podatkowy, na który ustala się dochód lub stratę, bez względu na to, czy przy ustalaniu obowiązku podatkowego przyjęto wyniki z roku kalendarzowego, gospodarczego lub operacyjnego (np. przy ustalaniu dochodu na rok podatkowy 1946 podaje się obrót ustalony za r. 1945). Ustalony obrót należy wykazać łącznie z obrotami zwolnionymi od podatku obrotowego (np. na zasadzie art. 3) i podlegających podatkowi obrotowemu scalonemu, nie wliczając jednakże obrotów wewnętrznych.

§ 34. W rubryce 5 rejestru fakt uznania przez władzę podatkową prowadzonych ksiąg handlowych za prawidłowe, za nieprawidłowe, nierzetelne lub fakt nieprowadzenia ksiąg handlowych — należy oznaczyć słowem „tak", wpisanym przy punkcie 1, 2 lub 3.

§ 35. Kwoty z rubryk 11 lit. A i B rejestru należy podsumować, wyprowadzając u dołu danej karty oddzielne sumy dla każdej z wymienionych rubryk i doliczając do tych sum kwoty z kart poprzednich.

§ 36. (1) Urzędy skarbowe (rewizyjne) przesyłają do Głównego Urzędu Statystycznego przebitki kart rejestru wymiarowego za rok podatkowy 1946 w następujących terminach:

a) po raz pierwszy do dnia 5 stycznia 1947 r. — co do wymiarów dokonanych w okresie do dnia 31 grudnia 1946 r.,

b) co kwartał do dnia 5 następnego kwartału — co do wymiarów dokonanych w ubiegłym kwartale w okresie od 1 stycznia 1947 r. do dnia 31 grudnia 1947 r.

(2) Przebitek rejestru co do wymiarów dokonanych po terminie przewidzianym w ustępie poprzednim lit. b) nie wysyła się do Głównego Urzędu Statystycznego. Przebitki te pozostają nieoddzielone w rejestrze wymiarowym.

§ 37. (1) Dnia 5 stycznia 1947 roku urzędy skarbowe (rewizyjne) wysyłają do Głównego Urzędu Statystycznego przebitki kart rejestru wymiarowego całkowicie wypełnione t. j. do ostatniej dolnej pozycji „9" karty rejestru.

(2) W następnych okresach urzędy skarbowe (rewizyjne) wysyłają również i częściowo wypełnione przebitki, odcinając część wypełnioną od pozostałej części przebitki. Pozostałą w rejestrze część przebitki oznacza się tym samym kolejnym numerem karty rejestru, jaki posiadała część odcięta (przesłana Głównemu Urzędowi Statystycznemu), rokiem podatkowym oraz symbolem władzy podatkowej — w rubryce „Uwagi" w postaci ułamka, zamieszczając w liczniku symbol władzy podatkowej, a w mianowniku numer kolejny karty rejestru łamany przez rok podatkowy.

II. Zestawienia wyników akcji wymiarowej.

§ 38. Na zasadzie porozumienia Ministerstwa Skarbu z Głównym Urzędem Statystycznym odnośnie opracowań statystycznch podatkowej akcji wymiarowej, Główny Urząd Statystyczny będzie sporządzał następujące zestawienia:

a) zestawienia o tymczasowych wynikach wymiaru podatku obrotowego, dokonanego przez urzędy skarbowe, według stanu na dzień 30 czerwca i 31 grudnia 1946 roku;

b) zestawienie o tymczasowych wynikach wymiaru podatku obrotowego dla osób prawnych, podlegających kompetencji urzędów rewizyjnych, według stanu na dzień 31 grudnia 1946 r.;

c) zestawienie o wynikach wymiaru podatku obrotowego, dokonanego zarówno przez urzędy skarbowe i rewizyjne, według stanu na dzień 30 czerwca 1947 roku;

d) zestawienie o ostatecznych wynikach wymiaru podatku obrotowego, dokonanego zarówno przez urzędy skarbowe i rewizyjne, według stanu na dzień 31 grudnia 1947 roku;

e) zestawienia o tymczasowych wynikach wymiaru podatku dochodowego dla osób fizycznych, prawnych i spadków wakujących, dokonanego przez urzędy skarbowe, według stanu na dzień 30 września i 31 grudnia 1946 roku;

f) zestawienie o tymczasowych wynikach wymiaru podatku dochodowego dla osób prawnych, podlegających kompetencji urzędów rewizyjnych, według stanu na dzień 31 grudnia 1946 roku;

g) zestawienie o wynikach wymiaru podatku dochodowego, dokonanego dla osób fizycznych, prawnych i spadków wakujących przez urzędy skarbowe i rewizyjne, według stanu na dzień 30 czerwca 1947 roku;

h) zestawienie o ostatecznych wynikach wymiaru podatku dochodowego, dokonanego dla osób fizycznych, prawnych i spadków wakujących przez urzędy skarbowe i rewizyjne, według stanu na dzień 31 grudnia 1947 roku.

§ 39. (1) W sporządzanych w myśl § 38 instrukcji zestawieniach, pominięte będą pozycje całkowicie zakreślone (§ 7 ust. (2) instrukcji).

(2) W przypadkach przewidzianych w § 8 instrukcji, Główny Urząd Statystyczny przyjmuje do zestawień — w miejsce danych z pierwotnego wymiaru — dane z wymiarów uzupełniających i dodatkowych, z uwzględnieniem podatku (dodatku wojennego, opłaty na fundusz pracy) uwidocznionego w nawiasie.

§ 40. Zestawienia, o których mowa w § 38 przesyła Główny Urząd Statystyczny:

1) Ministerstwu Skarbu:

a) co do wyników ogólnych w Polsce według izb skarbowych,

b) co do wyników w izbach skarbowych według poszczególnych urzędów;

2) izbom skarbowym:

a) co do wyników ogólnych w Polsce według izb skarbowych,

b) co do wyników w danej izbie skarbowej według poszczególnych urzędów;

3) urzędom skarbowym — rewizyjnym: co do wyników w okręgu przełożonej izby skarbowej według poszczególnych urzędów skarbowych — rewizyjnych.

§ 41. Jako uzupełnienie do zestawień o wynikach wymiaru, nadsyłanych przez Główny Urząd Statystyczny, wprowadzono okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 2 marca 1946 r. L. D. V. 1-14-2/46 sprawozdania o wynikach podatku obrotowego (wzór Nr 1) i dochodowego (wzór Nr 2).

Terminy przedkładania tych sprawozdań przez urzędy skarbowe, rewizyjne i izby skarbowe, zostały ustalone powyższym okólnikiem (według stanu na dzień 31. III. i 31. XII. 1947 r. co do wymiarów podatku obrotowego za 1945 r. i dochodowego na 1946 r. podatkowy).

§ 42. Na podstawie nadsyłanych przez Główny Urząd Statystyczny zestawień o tymczasowych wynikach wymiaru podatków oraz nadsyłanych przez urzędy skarbowe sprawozdań o wymiarach — izby skarbowe czuwają nad postępem akcji wymiarowej w podległych urzędach.

§ 43. (1) Analizę akcji wymiarowej w swoim okręgu przeprowadzają izby skarbowe na podstawie zestawień o ostatecznych wynikach wymiaru podatków, nadesłanych przez Główny Urząd Statystyczny (stosownie do przepisów § 38 c), d), g), h), instrukcji), w terminie do 2-ch miesięcy od ich otrzymania.

(2) Przy analizie wyników wymiarowych należy posiłkować się danymi, zawartymi w sprawozdaniach wzór Nr Nr 1 i 2.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

Z powodu powszechnie stosowanych restrykcji dewizowych, repatrianci przybyli z różnych krajów nie mogli niejednokrotnie uregulować swych spraw finansowych w sposób przez siebie pożądany.

Mianowicie:

1) nie otrzymali zwrotu w gotówce pieniędzy, ulokowanych w zagranicznych instytucjach kredytowych;

2) nie zdołali pieniędzy tych przekazać do kraju za pośrednictwem instytucji kredytowych;

3) nie otrzymali do rąk papierów wartościowych i innych walorów zdeponowanych w zagranicznych instytucjach kredytowych;

4) wreszcie zmuszeni byli oddać strażom granicznym wywożone przez nich efektywne pieniądze zagraniczne.

Ministerstwo Skarbu w dążeniu do ochrony interesów obywateli Państwa, zarządza rejestrację wszystkich powyższych lub podobnych faktów i wzywa zainteresowanych do złożenia w Oddziałach Narodowego Banku Polskiego lub nadesłania do Wydziału Zagranicznego Narodowego Banku Polskiego, Warszawa, ul. Fredry 8, zgłoszeń według poniższego wzoru, do dnia 31 grudnia 1946 r.

Warszawa, dn. 28 maja 1946 r.

Wzór zgłoszenia.

Do

Narodowego Banku Polskiego

w . . . .

ZGŁOSZENIE WALORÓW POZOSTAWIONYCH ZAGRANICĄ.

Nazwisko i imię zgłaszającego . . . .

Adres . . . .

Rodzaj walorów (pieniądze w instytucjach kredytowych, papiery publiczne w depozycie, pieniądze odebrane na granicy i t. p.) . . . .

Na jakiej granicy i przez kogo walory podane w rubryce drugiej zostały zabrane . . . .

Nr i data kwitu lub innego dowodu pozostawienia walorów zagranicą . . . .

. . . ., dnia . . . . . . 1946 r.

Podpis

. . . .

OGŁOSZENIE.

W rejestrze spółdzielni Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. przy firmie Kasa Pożyczkowa Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną w Ostrowie R. S. 4 wykreślono z urzędu dnia 15 maja 1946 niemiecki wpis wykreślający tę firmę i uznano wpisy obowiązujące w dniu 1 września 1939, a wykreślone przez b. sąd niemiecki, za obowiązujące nadal. Wpisy nadal obowiązujące przeniesiono pod Nr R. S. III. 203 z tym uzupełnieniem, że gdyby ogłoszeń nie można było umieszczać w „Poradniku Spółdzielni", wtedy będą one umieszczane w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", aż do czasu dokonania odpowiedniej zmiany w statucie. W wypadkach, gdy do ważności czynności Zarządu konieczne jest zezwolenie Rady Nadzorczej, zezwolenie takie wystawia w jej imieniu na piśmie prezes Rady lub wiceprezes, podpisując w ten sposób, że do firmy Spółdzielni dołącza dodatek „Rada Nadzorcza", a pod tym dodatkiem umieszcza swoje nazwisko, dodając słowo „prezes" względnie „wiceprezes". W takim piśmiennym zezwoleniu musi być podana data uchwały Rady Nadzorczej z oświadczeniem, że uchwała ta została powzięta na zebraniu zdolnym do uchwał w myśl statutu Spółdzielni. Dnia 31 maja 1946 wpisano jako członka zarządu Józefa Wasielewskiego, a wykreślono Kazimierza Błocha oraz pełnomocnictwo Kazimiery Gwizdkówny.

Cena numeru niniejszego zł 22.—. **Prenumerata miesięczna zł. 30.—**

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Ministerstwa Skarbu w P.K.O. Nr. 2.000, podając: cel wpłaty (prenumerata Dziennika Urzędowego Min. Skarbu), nazwę instytucji wpłacającej względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz miesiąc, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.
Ogłoszenia: za 1 milimetr szerokości 1 szpalty zł 6.—

Druk. „AUTOMA", Warszawa, Wileńska 7.